

РЕШЕНИЕ

№ 108

гр. Берковица, 11.12.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БЕРКОВИЦА, ВТОРИ СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и осми ноември през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: **ЮЛИТА Н. ГЕОРГИЕВА-Т.А**

при участието на секретаря **НИНА ЛЮБ. ГЕОРГИЕВА**
като разгледа докладваното от **ЮЛИТА Н. ГЕОРГИЕВА-Т.А**
Административно наказателно дело № 20231610200194 по описа за 2023 година

Производството е по чл. 59, ал.1 и сл. от ЗАНН.

С Наказателно постановление № 23-0243-000540/ 11.07.2023 г. на Началник Група в ОДМВР Монтана, РУ Берковица са наложени на Д. Д. Т. от с. Бързия, ул. "Еделвайс" № 1 и с ЕГН ***** административни наказания: глоба в размер на **50** /петдесет/ лева на основание чл. 183, ал. 4, т. 7, пр. 1 от ЗДвП за нарушение по чл.137Е от ЗДвП; глоба в размер на **10** /десет/ лева на основание чл. 183, ал. 1, т. 1, пр. 3 от ЗДвП за нарушение по чл. 100, ал. 1, т. 2 от ЗДвП и глоба в размер на **10** /десет/ лева на основание чл. 183, ал. 1, т. 2 от ЗДвП за нарушение по чл. 100, ал. 1, т. 3 от ЗДвП.

Недоволен от наказателното постановление Т. моли същото да бъде отменено, като незаконосъобразно, издадено в противоречие с материалния закон и административно процесуалните правила.

В съдебно заседание не се явява. Упълномощен от него адвокат, в нарочна молба, поддържа жалбата и развива подробни доводи за отмяна на НП. Прави искания за допълнителни доказателства, които съдът намира за неоснователни, тъй като намира, че делото е попълнено с достатъчно доказателства и исканията са неотносими към спора.

Ответната страна– Началник РУ Берковица не изпраща представител. В писмото, с което е изпратена жалбата моли съда да потвърди наказателното постановление по ЗДвП на РУ Берковица.

Атакуваното наказателно постановление е издадено въз основа на съставен на 26.06.2023 г. от Е. И. Ангелов – младши автоконтрольор при РУ Берковица в ОДМВР Монтана АУАН срещу жалбоподателя Д. Д. Т. за това,

че на 10.06.2023 г., в 11:25 часа, като неправопособен водач в с. Бързия на ул. „Младост“ пред дом номер 9 с посока на движение от ул. „Равнище“ към ул. „Артец“ управлява мотоциклет „Пиаджо“ 75 куб. см. с чуждестранен рег. номер 670UCY и рама номер NSL1T1083406, като водачът допуска следните нарушения: 1. Не е поставил обезопасителна каска при управлението на мотоциклета; 2. Не носи свидетелство за регистрация на МПС, което управлява. 3. Не носи задължителна застраховка гражданска отговорност за МПС-то което управлява.

По този начин според наказващия орган жалбоподателят е осъществил състава на нарушение по:

- чл. 137Е от ЗДвП: Водач на мотоциклет или мотопед не използва защитна каска;

- чл. 100, ал. 1, т. 2 от ЗДвП: Не носи свидетелство за регистрация на МПС, което управлява;

- чл. 100, ал. 1, т. 3 от ЗДвП: Не носи задължителна застраховка гражданска отговорност на автомобилистите, за МПС, което управлява.

АУАН е подписан от актосъставителя, от свидетеля по акта и от нарушителя, като последният не е вписал, че има възражения. Препис от АУАН е връчен на нарушителя на 26.06.2023 г., което е удостоверено с подписа му.

В законоустановения тридневен срок пред контролните органи жалбоподателят не е упражнил правото си на писмено възражение срещу съставения АУАН по реда на чл. 44, ал.1 от ЗАНН.

На основание констатациите в акта било издадено и атакуваното НП, с което на Т. са наложени административни наказания, както следва: глоба в размер на **50** /петдесет/ лева на основание чл. 183, ал. 4, т. 7, пр. 1 от ЗДвП за нарушение по чл.137Е от ЗДвП; глоба в размер на **10** /десет/ лева на основание чл. 183, ал. 1, т. 1, пр. 3 от ЗДвП за нарушение по чл. 100, ал. 1, т. 2 от ЗДвП и глоба в размер на **10** /десет/ лева на основание чл. 183, ал. 1, т. 2 от ЗДвП за нарушение по чл. 100, ал. 1, т. 3 от ЗДвП.

Актосъставителя и свидетеля по акта не се явяват в съдебно заседание, за да потвърдят констатациите, отразени в АУАН.

По делото са представени като доказателства НП, АУАН, Докладна записка, КП ПТП, Схема на ПТП, Заповед от 14.05.2018 г., Заповед от 07.06.2017 г., Заповед от 09.12.2016 г., Справка за нарушител/ водач.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

По допустимостта на жалбата: Жалбата е с правно основание чл. 59, ал.1 от ЗАНН, подадена в преклузивния срок по ал. 2 от този текст, от легитимиран субект /срещу който е издадено атакуваното НП/, при наличие на правен интерес от обжалване и пред компетентния съд /по местоизвършване на твърдяното нарушение/, поради което е процесуално ДОПУСТИМА.

Разгледана по същество жалбата се явява НЕОСНОВАТЕЛНА.

Наказателно постановление № 23-0243-000540/ 11.07.2023 г. на Началник Група в ОДМВР Монтана, РУ Берковица, съгласно заповед Рег. № 8121з-1632/02.12.2021 г. на Министъра на вътрешните работи. В хода на административно наказателното производство не са били допуснати съществени процесуални нарушения. Вменените във вина три нарушения са индивидуализирани в степен, позволяваща да се разбере какво е обвинението и срещу какво да се организира защитата. Описанието на нарушенията също така е в достатъчна степен пълно и ясно, като позволява на санкционираното лице да разбере какви нарушения са му вменени. Посочена е нарушената материално - правна норма, поради това съдът намира, че в хода на производството не са допуснати нарушения на процесуалните правила, които да са ограничили по какъвто и да е начин правото на защита на нарушителя.

Производството е от административно - наказателен характер, при което е необходимо да се установи дали е деяние, което представлява административно нарушение по смисъла на чл. 6 от ЗАНН, същото извършено ли е от посоченото в акта лице и извършено ли е виновно - предпоставките са абсолютни, като тежестта на доказване лежи върху административно наказващия орган. Според разпоредбата на чл. 6 от ЗАНН административно нарушение е това деяние /действие или бездействие/, което нарушава установения ред на държавното управление, извършено е виновно и е обявено за наказуемо с административно наказание, налагано по административен ред.

По т. 1 от НП жалбоподателят е санкциониран на основание чл.183, ал. 4, т. 7, пр. 1 от ЗДвП ("Който не изпълнява задължението за използване на предпазен колан или носене на каска или превозва пътник, който не изпълнява задължението за използване на предпазен колан или носене на каска, се наказва с глоба 50 лева) за нарушение на чл. 137Е от същия закон.

Относно нарушението по чл.137Е от ЗДвП, както в НП, така и в АУАН са описани всички обстоятелства, при които е констатирано нарушението – налични са времето и мястото на извършване на нарушението, описано е в какво се състои самото нарушение /неизползване на обезопасителна каска/, посочена е коректно и нарушената материална разпоредба – чл.137Е от ЗДвП. В допълнение, следва да се има предвид, че редовно съставените АУАН, съгласно чл. 189, ал. 2 от ЗДвП, се ползват с доказателствена сила, което с оглед на доказателствата по делото дава основание на съдът да приеме, че описаното нарушение е извършено от жалбоподателя.

Съгласно разпоредбата на чл. 100, ал. 1, т. 2 от ЗДвП, която е посочена в акта за установяване на административно нарушение като следваща нарушена, водачът на моторно превозно средство е длъжен да носи свидетелство за регистрация на моторното превозно средство, което управлява.

От материалите по делото се установява по безспорен начин, че АНО е

възприел, че Т. не носи свидетелство за регистрация на мотоциклета, който управлява.

Съдът намира, че жалбоподателят е извършил вмененото му нарушение по чл. 100, ал. 1, т. 2 от ЗДвП като на 10.06.2023 г. при извършена проверка не носи свидетелство за регистрация на моторното превозно средство, което управлява. По делото не бяха събрани ясни и категорични доказателства за оборване на императивната разпоредба на чл. 100, ал. 1, т. 2 от ЗДвП.

Съгласно разпоредбата на [чл. 100, ал. 1, т. 3 от ЗДвП](#), която е посочена в акта за установяване на административно нарушение като следваща нарушена, водачът на моторно превозно средство е длъжен да носи документ за сключена задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на автомобилистите за моторното превозно средство, което управлява.

От материалите по делото се установява по безспорен начин, че АНО е възприел, че Т. не носи задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на мотоциклета, който управлява.

Съдът намира, че жалбоподателят е извършил вмененото му нарушение по чл. 100, ал. 1, т. 3 от ЗДвП като на 10.06.2023 г. при извършена проверка не носи задължителна застраховка "Гражданска отговорност" на моторното превозно средство, което управлява. По делото не бяха събрани ясни и категорични доказателства за оборване на императивната разпоредба на чл. 100, ал. 1, т. 3 от ЗДвП.

Гореизложеното налага задължение за съда да провери дали са налице предпоставките на [чл. 28 от ЗАНН](#). В ЗАНН не са предвидени критерии за определяне кое деяние следва да се счита маловажно по смисъла на [чл. 28 от ЗАНН](#). Но при определяне на наказанието, наказващият орган следва да изхожда от съвкупността от смекчаващите и отегчаващи вината обстоятелства, при които е извършено нарушението, подбудите на нарушителя и тежестта на деянието. Съгласно [чл. 11 от ЗАНН](#) по въпросите за вината, вменяемостта, обстоятелствата, изключващи отговорността, се прилагат разпоредбите на Общата част на [Наказателния кодекс](#), доколкото в ЗАНН не е предвидено друго. По смисъла на [чл. 93, т. 9 от НК](#) маловажен случай е този, при който извършеното с оглед на липсата или незначителността на вредните последици или с оглед на други смекчаващи обстоятелства представлява по-ниска степен на обществена опасност в сравнение в обикновените случаи от съответния вид. Определяща е степента на обществена опасност на нарушението, стойността на вредите, кръга на засегнатите интереси, времетраенето на нарушението и значимостта на конкретно увредените отношения.

Целта на ЗДвП е да се опазят живота и здравето на участниците в движението по пътищата, да се улесни тяхното придвижване, да се опазят имуществото на юридическите и физическите лица, както и околната среда от замърсяването от моторните превозни средства. Предвид този факт,

законодателят е предвидил наказания за всички нарушения на установените правила. Настоящия съдебен състав съобразявайки обстоятелството, че нарушенията по чл. 100, ал. 1, т. 2 и т. 3 от ЗДвП са формални и признаците на състава им не изискват настъпването на определен вредоносен резултат, намира, че деянията не следва да бъдат квалифицирани като маловажен случай по смисъла на чл. 28 от ЗАНН. Само по себе си това обстоятелство не води до извод, че обществената опасност от деянията е незначителна, тъй като същите не се отличават с по-малка тежест от обичайните нарушения от този вид. За осъществяване на нарушението е достатъчно от обективна страна наказаното лице да не е изпълнило задължението си да носи свидетелство за управление на моторно превозно средство от съответната категория и съответно задължителна застраховка „гражданска отговорност“. Имайки в предвид вида на нарушенията и че същите касаят конкретни нарушения, то съдът намира за ирелевантно по делото обстоятелството, че от деянията не са нанесени щети на държавата и на трети лица. Поради което и в настоящия случай разпоредбата на чл. 28 от ЗАНН не може да бъде приложена, доколкото нарушенията не може да бъдат квалифицирани като “маловажен случай” по смисъла на посочената законова норма.

При извършената служебна проверка съдът установи, че при издаването на обжалваното наказателно постановление не са допуснати съществени процесуални нарушения на нормите на ЗАНН, водещи до неговата отмяна. Описанието на нарушението също така е в достатъчна степен пълно и ясно, като позволява на санкционираното лице да разбере какво нарушение му е вменено.

Санкционни те норми също така са определени правилно, като наказанието е наложено на основание чл. 183, ал. 4, т. 7, пр. 1 от ЗДвП за нарушение по чл. 137Е от ЗДвП; на основание чл. 183, ал. 1, т. 1, пр. 3 от ЗДвП за нарушение по чл. 100, ал. 1, т. 2 от ЗДвП и на основание чл. 183, ал. 1, т. 2 от ЗДвП за нарушение по чл. 100, ал. 1, т. 3 от ЗДвП, какъвто е и процесният случай.

Ето защо съдът счита, че административно-наказателното производство е протекло при липса на съществени процесуални нарушения. По-конкретно, акта за установяване на административно нарушение е издаден от компетентен орган, притежава изискуемите съобразно разпоредбата на чл. 42 от ЗАНН реквизити, а при издаването на атакуваното наказателно постановление – тези на чл. 53 от ЗАНН.

Съдът намира, че така определеното наказание ще изпълни целите наказанието-да предупреди и превъзпита нарушителя към спазване установеният в страната правен ред и да въздейства възпитателно предупредително върху останалите граждани, съгласно чл. 12 от ЗАНН.

Водим от горните мотиви, съдът на основание чл. 63, ал.1 от ЗАНН

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № 23-0243-000540/ 11.07.2023 г. на Началник Група в ОДМВР Монтана, РУ Берковица, с което на Д. Д. Т. от с. Бързия, ул. "Еделвайс" № 1 и с ЕГН ***** са наложени административни наказания: глоба в размер на **50** /петдесет/ лева на основание чл. 183, ал. 4, т. 7, пр. 1 от ЗДвП за нарушение по чл.137Е от ЗДвП; глоба в размер на **10** /десет/ лева на основание чл. 183, ал. 1, т. 1, пр. 3 от ЗДвП за нарушение по чл. 100, ал. 1, т. 2 от ЗДвП и глоба в размер на **10** /десет/ лева на основание чл. 183, ал. 1, т. 2 от ЗДвП за нарушение по чл. 100, ал. 1, т. 3 от ЗДвП, като ПРАВИЛНО и ЗАКОНОСЪОБРАЗНО.

Решението подлежи на касационно обжалване пред АС-Монтана в 14 дневен срок от съобщаването му на страните

Съдия при Районен съд – Берковица: _____